

РЕШЕНИЕ

№ 4632

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Вяра Русева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3240** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на от дирекция „Инспекция по труда – С. срещу Решение № 20040294/11.02.2021 г. по нахд № 8358/2020 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-006497/05.03.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 416, ал.5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.63, ал.1 от КТ.

В жалбата на касатора се оспорва решението на СРС, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и съдопроизводствените правила. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът чрез юрисконсулт С., поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, чрез адв. Т., оспорва жалбата и моли решението на СРС, да бъде оставено в сила.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационните жалби се явяват допустими, като подадени в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 29.11.2019г. при извършване на проверка на място в обекта на контрол-строителен обект, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1404, район Т.,[жк], [улица], представлявано от И. К. Т. – управител. Около 11:00 ч. в горесцитирания обект на контрол е заварен да полага труд като „общ работник строителство на сгради“ В. М. К., с ЕГН: 67111191862. По време на проверката лицето е извършвало шпакловка на стена в проверявания обект. В собственооръчно попълнена декларация е посочил, че работи в горепосочения обект от 29.11.2019г. на длъжност „общ работник“, получава трудово възнаграждение в размер на 560 лв., с почивки в работния ден от един час, почивни дни събота и неделя и има сключен трудов договор. От прегледа на представената от работодателя справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, е установено, че същият не е предоставил на В. М. К. копие на хартиен носител от завереното от ТД на НАП уведомление за регистрация на трудовия му договор преди постъпването му на работа на 29.11.2019 г.

На 12.12.2019 г., след извършване на документалната проверка от служител в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., съставила АУАН № 22-00649712.12.2019 г. за нарушаване на чл.63 ал.1 от КТ, като не е предоставил копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ на В. М. К.. преди постъпването му на работа на 29.11.2019 г. и въз основа на същото е издадено НП.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но е налице противоречие между фактите и правната им квалификация и обвинението по чл. 63, ал. 2 от КТ не е било вменявано на дружеството, поради което не е била правилно ангажирана

отговорността му за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ, поради което е отменил НП, като незаконосъобразно.

В тази връзка настоящият състав, счита, че неправилно от страна на СРС е прието, че в случая не е доказано извършването на нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

След преглед на доказателствата настоящата касационна инстанция не споделя направените от районния съд правни изводи за недоказаност на извършеното нарушение. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат задължителните реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При издаването им не са допуснати процесуални нарушения.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 КТ задължава работодателя да представи на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие на уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. Съгласно чл. 63, ал. 4 от КТ изпълнението на задълженията по трудовия договор започва с постъпването на работника или служителя на работа, което се удостоверява писмено. Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства, работникът е постъпил на работа на 28.11.2019 г., поради което към този момент е следвало да бъде изпълнено законоустановеното задължение на работодателя за предоставяне на копие на уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. От представената справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от НАП се установява, че работодателят е подал уведомление за сключения с В. К. трудов договор на 29.11.2019 г., което е заверено на същата дата в 15:57:05 часа. Правилен е изводът на административнонаказващия орган, че преди постъпването на работа на В. К. на 28.11.2019 г. на последния не е било предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Констатираното нарушение правилно е квалифицирано като такова по чл. 63, ал. 1 от КТ, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя.

С оглед характера и степента на нарушението не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Не е налице „маловажен случай“, тъй като е извършено нарушение на трудовото законодателство, а съгласно чл. 415в, ал. 2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, която се доближава към законоустановения минимум.

Настоящият съдебен състав намира, че е налице касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Решението на първоинстанционния съд се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено, а процесното НП, потвърдено.

С оглед изхода на спора [фирма] следва да заплати на Д „ИТ“ С., на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20040294/11.02.2021 г. по нахд № 8358/2020 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-006497/05.03.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ), на Българска строително – инвестиционна компания“ Е. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.63, ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Д „ИТ“ С., на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.